کد خبر: ۴۵۳۶۶۹
یکشنبه ۴ مهر ۱۴۰۰ ۱۱:۳۸

یادداشتی از دکتر محمد رضا سعیدی

مانموهان سینگ معمار هند معاصر

سینگ در اواخر تابستان سال ۱۹۳۲ در پنجاب هند به دنیا آمد که البته امروزه محل تولد او در پاکستان قرار دارد. او بین سا لهای۲۰۰۴ و ۲۰۱۴ نخست وزیر هند بود.

به گزارش خبر، "دکتر محمدرضا سعیدی دانش آموخته تاریخ و مطالعات سیاسی واسلامی، در یادداشتی ارسالی به پایگاه خبری گزارش خبر درخصوص"مانموهان سینگ معمار هند معاصر" آورده است:

طول مدت هر دولت در هند ۵ سال است و سینگ پس از جواهرلعل نهرو اولین کسی بود که توانست دو دوره پشت سر هم به این سمت برگزیده شود. او که مدرک دکتری خود را ازدانشگاه آکسفورد در رشته اقتصاد گرفته است.

سینگ بین سا لهای ۲۰۰۴ و ۲۰۱۴ نخستو زیر هند بود. سینگ پس از کار در سازمان ملل متحد در دهه شصت میلادی وارد کار دولتی شد و اولین سمتش مشاوره وزارت بازرگانی و صنعت هندوستان بود.

او طی دهه ۷۰ و ۸۰ میلادی چندین موقعیت کلیدی را در دولت هند در اختیار داشت که از بین آن ها می توان به مشاور ارشد اقتصادی)از ۱۹۷۲ تا ۱۹۷۶ (، رئیس بانک مرکزی (۱۹۸۵ تا ۱۹۸۵) و رئیس کمیسیون برنامه ریزی (از ۱۹۸۵ تا ۱۹۸۷) اشاره کرد.

کارنامه سینگ در دهه ۹۰ به مرحله جدید و حساس تری رسید. در سال ۱۹۹۱ ، یعنی زمانی که اقتصاد هند درگیر یک بحران بسیار شدید بود، ناراسیما رائو، نخست وزیر این کشور که به تازگی انتخاب شده بود به طرزی غافلگیرکننده سینگ را با سمت وزیر امور مالی وارد کابینه کرد، که تا آن زمان سابقه فعالیت سیاسی خاصی نداشت.

اقدامات انجام شده در این مرحله بود که به دلیل آ نها، سینگ به عنوان یکی از برجسته ترین چهر ه های امروزی هند شناخته می شود.

او طی این سا لها علی رغم مخالفت شدیدی که با خود می دید، اصلاحاتی اساسی را در اقتصاد هند ایجاد کرد که به واسطه آ نها اقتصاد هند آزادتر شد.

گرچه این اصلاحات تاثیر مثبتی در دفع بلای بحران داشتند و سینگ به عنوان یک رهبر اقتصادی مشهور در جهان شناخته شد، حزب متبوع او نتوانست در انتخابات سال ۱۹۹۶ برنده شود و سینگ سال های انتهایی هزاره دوم را به عنوان یکی از چهر ه های اصلی حزب بیرون از قدرت گذراند.

اقدامات سینگ چه بودند که با موفقیت اقتصادی روبه رو شدند ؟

اصلاحات اقتصادی

سینگ در سال ۱۹۹۱ به عنوان وزیر امور مالی هند، اقتصاد هند را از قید پروانه راج رها کرد. این پروانه یا لایسنس باعث شد ه بود که هم رشد اقتصادی هند کند شود و هم به مدت دهه ها فساد در بدنه اقتصاد این کشور رشد کند.

با آزاد شدن اقتصاد هند، سرعت توسعه به شدت افزایش پیدا کرد و به همین دلیل زمانی که او به نخست وزیری این کشور رسید به تحریک رشد بازارها پرداخت و در این زمینه موفقیت بسیار زیادی هم تجربه کرد. سینگ همراه با وزیر امور مالی پیشین، در دورانی سمت کلیدی خود را داشته اند که اقتصاد هند با نرخ رشدی ۸-۹ درصدی رشد کرد ه است.

در سال ۲۰۰۷ ، کشور هند به نرخ رشد ۹ درصدی رسید و در این زمینه دومین رشد سریع در بین اقتصادهای بزرگ جهان را به خود اختصاص داد. در زمینه آموزش و درمان هم دولت سینگ برنامه بهداشت روستایی را در سطح ملی کلید زد که در آن نیم میلیون نفر کارگر در زمینه بهداشت در کشور فعال شدند.

دولت سینگ به برنامه عظیم "چهار گوشه طلایی هم تداوم بخشید که قرار بود در آن بین چهار شهر کلان هند یعنی بمبئی، کلکته، دهلی و چنای که در چهار گوشه متفاوت این کشور قرار گرفته اند، بزرگ راهی کشیده شود. سینگ جدای از این مسائل بر روی اصلاح بخش های مالی و بانکی هم تمرکز خاصی دارد و در کنار آ نها بر روی این مسئله هم کار می کرد که کمپانی های بخش خصوصی را هم دستخوش اصلاحاتی اساسی کند.

وزارت امور مالی او به سمت این مسئله حرکت می کرد که دهقانان را از دیون خود خلاص کرده و از سوی دیگر به سمت سیاست هایی صنعت گرا تمایل نشان می داد.

دولت سینگ در سال ۲۰۰۵ ، مالیات بر ارزش افزوده را به جای مالیات بر فروش وارد نظام خود کرد.

البته دولت های سینگ همیشه با آرامش روبه رو نبوده اند و زمانی که او در سال ۲۰۰۸ با ایالات متحده به توافق هسته ای رسید، بسیاری از احزاب از حمایت از او برداشتند و همین مسئله باعث شد که دولت او تا مرز سقوط هم پیش برود.

در دوران نخست وزیری او گرچه رشد اقتصادی به خوبی مهیا بود اما مسائل نظیر امنیت وارد وضعیتی بسیار ضعیف شده بودند.